

מסורת הש"ס

(א) ברי"ף ל"ג, (ב) ס"א פסיקוסי, (ג) קול הגדה ו'ע' חוס' מנחדין יא, ד"ה בת קולן, (ד) ג'י רש"א שמו, (ה) רש"ל, (ו) ג'י רש"ל, (ז) רש"א גרנים לא מני, (ח) דף סז ט', (ט) לקמן כט, וע"ש חוס' ד"ה ליעזר, (ע) [כחל' שנת י' וטוטה ג.],

תורה אור השלם

תורה אור השלם 1. וְאִתָּה חֻבָּא אֱלִיָּהּ אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאִמְרָת אֱלִיָּהּ: 2. מִקְרֹה יִשְׂאֵג וּמִמְעוֹן קִרְשׁ יִתֵּן קוֹלוֹ יִשְׂאֵג יִשְׂאֵג עַל גִּוְהֵ הַיָּדִיד בְּדִרְכִּים יַעֲזֶה אֶל כָּל יִשְׁבֵּי הַכֹּהֵל יִדְמִיתוּ אֶל ל

הגהות הב"ח

(ה) חוס' ד"ה קוסי דרבי מאיר וכו' דהיינו ענ"ש אי נמי לא מתסבגל:

גליון הש"ס

גכ' ספרי חסה. עיין שנת ג.:

מוסף תוספות

א. בתוס' רד"ש כתב. בערבי שבתות בזמן שהכתנים (אובלים) טובלים שהוא מביעזר יום. ג. בתוס' רד"ש כתב. עמוד השחר אי וכול לבזין לאורו שער. ג. בתוס' רד"ש כתב. שהוא שבת נאה והשטן מקטרג אה היה מבין.

מוסף רש"י

הקב"ה מונענע ראשו וגוי'. זה שאלו תומרים קנים מושבחהו ומתחלה, עניין אלו מתחמין על פתח חזרה. וכן ואכזי שמר את הדבר (נכאליט לו). שומר אמונים (ישעיה ט:) **ספלה קזרה**. (ה'הצנינון] ולקמן מפרש לה צפ' תפלת אהור (כט:). **אשרי המלך שמקלסין** **חזרו צנינון קז**. **אשרי כל זמן שיהיה קלוס זה** **בזמן דהמ"ק: מפני חסה**. **שלא יאמרו זונה מוכנת לו שס: ומפני המפולס**. שחומת החורצה רעועה ומסוכן הוא פן תפול החומה עליו: **סיפוק ליה**. כלומר למה לנו ג' טעמים לדבר א' **הרי די צאחת מהן אס לא צא ללמדך** שיש שעות שאין הטעם הזה וצריך להניח צעזיל זה:

רבינו הגנאל

עד סוף האשמורת ראשונה מאי קסבר או קסבר שלש משמרות היו הלילה ליטני עד שלישית הלילה ואז דקא סבר ד' משמרות היו הלילה ליטני עד רביעית הלילה. כלומר, אמאי אפקה [ב]לשון אשמורת, ואמרי, מילתא אנב אורחיה 'קמיל דאיכא] משמרות ברקיעא, וכי יש מלאכים קבועים וידועים בכל משמר ומשמר וכל כת מקלסותו להקב"ה במשמרות, וכן ביום. והה שאמ' על כל משמר ומשמר שזאג הקב"ה כארי, שנאמר אין ממרום ישאן, כן פירשו, כיון שכתוב קומו רוני בלתי רוג', באילו האשמורות בעת שזמרינן ישראל ומפילין רגה ותחתה בה קול יוצא מלפני הקב"ה כחילו שואל, כדאורינן ישאנ על נהו, ואומי' לא היה לרשעים כי ענותותיהם גרמו שהרחביה את ביתי ושרפתי את היכלי והגלית את בני ואפי' הכשרים שבהם נכון

דניאל תנניה מישראל וכיוצא בהן, בין הגרים בגלגל. (ר' נתן [זה נתן] ר' אליעזר [אומ'] סימנין למשמרות הללו, ראשונה חסור נהיה כלבים צועקים שלישית תנוק יונק משדי אמו ואשה מספרת עם בעלה. ואסיקנא ר' אליעזר סוף משמרות קא חאשיב, ור' אליעזר לטע[מיה] דאמר זמן קריאת שמע של ערבית עד סוף האשמורת הראשונה, משעה שתמור נעזר יורד שהוא סוף מאשמורת הראשונה ומיכן ואילך אסור לקרוא קריאת שמע. וכן אם היה ישן בבית אפל ושמע לאשה מספרת עם בעלה ותנוק יונק משדי אמו יורד ששלמה הלילה, מיכן ואילך מותר לקרוא שמע של שחרית. וחזקוני ר' יוסי שלמד מאהלו לו"ט שלשה דברים, שאין נכנסין לחורבה, ושמתפללין בדרך, ואם מתירא שמא יפסיקוהו עוברי דרכים מתפלל תפלה קוצר[ה]. וגם הגיד לו כי נכון יתה שמנהמת בכל יום נשמע מן השמים אי ששרפתי את ביתי, ופיר' אי לרשעים שגרמו ענותותיהם שרפתי ביתי והיכלי. ובעת שישראל עונין יהא שמיא רבה מברך, נשמע קול כאילו מלפני הקב"ה אשרי בני המלך שמקלסין את אביהם בביתו, אי לבנים שגלו בעל שולחן אביהם, כלומר ישראל שנקרא בני אל חי' שנאמר בנימ אהם לה' אליהם ונעשרו גלו בין הגוים. זה שחזקני על כל משמר ומשמר יושב הקב"ה ושואג כארי, הוצרך להודיענו שאין לפני הקב"ה זכר לאומות בעולם אלא לישראל תמיד בלבד. ופירוש הקב"ה הרשה לאויב להתגבר כארי על ישראל להחרים ניהוה האויב קולו ויענה כמו הידי עליהם שחזר לדרכם כדירבה נה. **תנו רבנן מפני שלשה דברים אין נכנסין לחורבה מפני החסד**. ואוקימנא בחורבה חדתי עליהם בתי ופרוצים לא. ומפני המפולס. ואוקימנא בחורבה עתיקתא ובתרי וכשירים. ומפני המזיקין. ואוקימנא בחורבה חדתי ובתרי כשירין ואצ"ג דתרי צינהו, במקומן שיחיו מוזיקין דמוזיק.

אלא מסקי תרומה ואובלי תרומה כך אינו פוסל אלא משקי דקדש ואובלי קדש ואמרין בגמ' (שעריה דף ט) לרבנן כיון דטבל קלשא ליה טומאתו פסולא משוי טמא את הקדש ואת התרומה ואת החולין ואת המעשר ואסור על ביאת המקדש לאחי ביאות מטמא את הקדש ופוסל את התרומה וחכמים אומרים כשם שאינו פוסל וקאים מפני כי לעמוד להתפלל מתוך דבר תורה ומתוך דבר הלכה בירוה שאין כל ספק בדאמרין (בבכות פראין וטושרין דף קז) בעניינא דצלוחת אין עומדין להתפלל אלא מתוך דבר הלכה פסוקה ואילו היה בחולין נמי שליש לא היתה מעלה לתרומה בזה הענין והמעשר אין לו מעלה יתירה על החולין בזה הענין אלא שוה הוא לחולין כי השני מזה ומזה אין עושה שליש אבל יש לתרומה מעלה יתירה שהשני מטמא שליש בתרומה כדתנן (שחרות פ"ב משנה ד) הראשון והשני שבתרומה טמאין ומטמאין השלישי פסול ואינו מטמא וזה הדבר אין בו חלוקה כי ר' עקיבא לא חלק אלא בחולין בלבד אבל בתרומה מודה הוא לחכמים שאין בה אלא שליש כמפורש בפרק אור לארבעה עשר (דף קס) והקדש יש לו מעלה יתירה והיא שהשלישי מטמא את הריבעי בקדש כדתנן (שחרות פ"ב משנה ה) הראשון והשני והשלישי שבקדש טמאין ומטמאין הריבעי פסול ואינו מטמא ובפרק חומר בקדש (תנ"ג דף ק) נמי אמרי הריבעי בקדש פסול והשלישי בתרומה ועל זה הסדר בזה התיקון נסדרו אותן הכותבים שהוכנרו לפי הפירוש שפירשום דר"ל לפי שיש לטמא י' שמות טמא וטבל יום ומחזור כיפורים ויש לטהרה ג' דברים שגורמין לה טבילה והערב משם והבאת קרבן והטמא הוא שניטמא ועדיין לא טבל והרי הוא אסור ליה כעד בכל דבר שנקרא קדש כלל ואפילו במעשר וכי' כשם שהוא למעלה הימנו ואם הוא עושה האשון שגורם לטהרה שהוא הטהילה אם טבל כארי והכלתה וחתר לוכל במעשר מיד ואצ"פ שדיינין לא בא השמש ברכות רחמנא (ויקרא כ"ב) ולא אכל מן הקדשים כי אם רחץ ויסור ממנו שם טמא וחתר להקראתו טבל יום ועדיין הוא אסור בתרומה וקדשים ואפי' אם נוגע בהו הוא מטמאן כדאמרין בפרק יציאות השבת (דף קי) טבל יום דאורייתא הוא דכתיב ובה השמש וטהר אבל לא ייה מטמאן כדתנא בתוספתא טהרות (פרק א') אבא שאול אומר טבל יום תחילה לקדש ר"מ אומר מטמא את הקדש ופוסל את התרומה וחכמים אומרים כשם שאינו פוסל

קשיא דרבי מאיר אדר' מאיר. לעיל אמר משעה שזני אדם נכנסין

לאכול פתן צערני צנמות והוא שעור מאוחר משל כהן והכא אמר משעת טבילה שהיא קודם צין השמשות: **קשיא דר' אליעזר**. דצרייתה **אדר' אליעזר דמתני'**: ואצ"ג **רישא**. דמתני': **לאו ר' אליעזר ביא**. והא

קשיא דר' מאיר אדר"מ תרי תנאי אליבא דר"מ קשיא דר' אליעזר אדר' אליעזר תרי תנאי אליבא דר' אליעזר ואב"א רישא לאו ר' אליעזר היא: עד סוף האשמורה: מאי קסבר ר' אליעזר אי קסבר שלש משמרות היו הלילה לימא עד ארבע שעות ואי קסבר ארבע משמרות היו הלילה לימא עד שלש שעות לעולם קסבר שלש משמרות היו הלילה והא קמ"ל דאיכא משמרות ברקיע ואיכא משמרות היו הלילה ועל כל משמר ומשמר יושב הקב"ה ושואג כארי שנאמר י'ה' ממרום ישאג וממזעון קדשו יתן קולו שאוג ישאג על גוהו וסימן לדבר משמרה ראשונה חומר גוער שניה כלבים צועקים שלישית תינוק יונק משדי אמו ואשה מספרת עם בעלה. מאי קא חשיב ר' אליעזר אי תחלת משמרות קא חשיב תחלת משמרה ראשונה סימנא למה לי אורתא הוא אי סוף משמרות קא חשיב סוף משמרה אחרונה למה לי סימנא יממא הוא אלא חשיב סוף משמרה ראשונה ותחלת משמרה אחרונה ואמצעית דאמצעיתא ואב"א כולהו סוף משמרות קא חשיב וכי תימא אחרונה לא צריך למאי נפקא מינה למיקרי ק"ש למאן דגני בבית אפל ולא ידע זמן ק"ש אימת כיון דאשה מספרת עם בעלה ותינוק יונק משדי אמו ליקום וליקרי. אמר רב יצחק בר שמואל משמי' דרב ג' משמרות היו הלילה י'ועל כל משמר ומשמר יושב הקב"ה ושואג כארי ואומר אי לבנים שבעונותיהם החרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתים לבין אומות העולם: תניא א"ר יוסי פעם אחת הייתי מהלך בדרך ונכנסתי לחורבה אחת מחורבות ירושלים להתפלל בא אליהו זכור לטוב ושמר לי על הפתח ^(ה) (והמתין לי) עד שסיימתי תפלתי לאחר שסיימתי תפלתי אמר לי שלום עליך רבי ואמרת לי לו שלום עליך רבי ומורי ואמר לי בני מפני מה נכנסת לחורבה זו אמרת לי להתפלל ואמר לי היה לך להתפלל בדרך ואמרת לי מתיירא יום ויום שלש פעמים אומרת כך ולא זו בלבד אלא יבשעה שישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונין יהא ^גשמיא הגדול מבורך הקב"ה מנענע ראשו ואומר אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך מה לו לאב שהגלה את בניו ואוי להם לבנים שגלו מועל שולחן אביהם: ת"ר ימפני שלשה דברים אין נכנסין לחורבה ^א מפני חשד מפני המפולת ומפני המזיקין. מפני חשד ותיפוק ליה משום מפולת בחדתי

לומר קדיש אחר הדרכה ושם היו עמי הארצות ולא היו מציינס כולם לשון הקודש לכן תקנוהו צלשון מרגוש שהיו הכל מציינים שזה היה לשונם:

מאימתי פרק ראשון ברכות

ג.

קשיא דר' מאיר אדר' מאיר. דלא מני למימר צשעה שזני אדם נכנסין וכהן חד שעורא הוא דאס כן רבי מאיר היינו רבי אחאי לפי' רש"י שפ"י שרוב זני אדם נכנסין להסד דהיינו צע"ש. ^(א) [וגם כן] ^(ב) לא מסתברלא למימר דזני אדם *ממהדין כל כך צערני צנמות כמו בזמן שהכהנים טובלין דהיינו מצעוד יום קודם הערב שמש: **קשיא דרבי אֵלִיעֶזֶר אדרבי אֵלִיעֶזֶר**. דלא מני למימר משקדש היום וכהנים נכנסין לאכול צתרומתן חד שעורא הוא. דא"כ ר' אליעזר היינו ר' יהושע:

למאן דגני בבית אפ"ל. וא"מ והלא רבי אליעזר צעי' (לקמן ד' ט:) עד שיכיר צין תכלת לכרתי צק"ש על שחרית. וי"ל מ"מ קיום שיעד מתי של ערמוד השחר. קודם שיקום ויחמן עצמו ככר הגיע אותו עת: **ה"ה דף להתפלא תפלה קצרה**. לנאורה משמע שאין זה הציננו. דהא קא צעי לקמן יעלה ב'עמוד השחר. קודם שיקום ויחמן וישואג כארי שנאמר י'ה' ממרום ישאג וממזעון קדשו יתן קולו שאוג ישאג על גוהו וסימן לדבר משמרה ראשונה חומר גוער שניה כלבים צועקים שלישית תינוק יונק משדי אמו ואשה מספרת עם בעלה. מאי קא חשיב ר' אליעזר אי תחלת משמרות קא חשיב תחלת משמרה ראשונה סימנא למה לי אורתא הוא אי סוף משמרות קא חשיב סוף משמרה אחרונה למה לי סימנא יממא הוא אלא חשיב סוף משמרה ראשונה ותחלת משמרה אחרונה ואמצעית דאמצעיתא ואב"א כולהו סוף משמרות קא חשיב וכי תימא אחרונה לא צריך למאי נפקא מינה למיקרי ק"ש למאן דגני בבית אפל ולא ידע זמן ק"ש אימת כיון דאשה מספרת עם בעלה ותינוק יונק משדי אמו ליקום וליקרי. אמר רב יצחק בר שמואל משמי' דרב ג' משמרות היו הלילה י'ועל כל משמר ומשמר יושב הקב"ה ושואג כארי ואומר אי לבנים שבעונותיהם החרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתים לבין אומות העולם: תניא א"ר יוסי פעם אחת הייתי מהלך בדרך ונכנסתי לחורבה אחת מחורבות ירושלים להתפלל בא אליהו זכור לטוב ושמר לי על הפתח ^(ה) (והמתין לי) עד שסיימתי תפלתי לאחר שסיימתי תפלתי אמר לי שלום עליך רבי ואמרת לי לו שלום עליך רבי ומורי ואמר לי בני מפני מה נכנסת לחורבה זו אמרת לי להתפלל ואמר לי היה לך להתפלל בדרך ואמרת לי מתיירא יום ויום שלש פעמים אומרת כך ולא זו בלבד אלא יבשעה שישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונין יהא ^גשמיא הגדול מבורך. **ועונין יהא שמיא הגדול מבורך**. מתקן י' לפסוק מה שפי' במחזור ויטרי יהא שמיא רצא שזו תפלה שאנו מתפללין שימלא שמו כדכתיב (שמות י) כי יד על כס יה שלא יהא שמו שלם וקסאו שלם עד שיממה זרעו של עמלק ופירשו כך יהא שמי"ה שס יה רצא כלומר שאנו מתפללין שיהא שמו גדול ושלם ומצורך לעולם היה תפלה אחרת כלומי ומצורך לעולם הבא. וזה לא נראה מדקמאר הכא יהא שמיא הגדול מצורך משמע דתפלה אחת היא ואינו רו"ה לומר שיהא שמו גדול ושלם אלא יהא שמו הגדול מצורך וגם מה שאומרי' העולם לך אומרים קדיש צלשון ארמית לפי שתפלה נאה ושצח גדול הוא על כן נתקן צלשון מרגוש ^(א) שלא יציניו המלאכים והיו מתקנאין צנו וזה אינו

נראה שהרי כמה תפלות יפות שהם צלשון עברי אלא נראה כדאמרין בסוף סוטה (דף מט.) אין העולם מתקיים אלא אסדרא דקדושאמא ואיהא שמיא רצא דצחר אגדתא שהיו רגילין דעבדוה לאה מילתא דוגמא להילכתא פסיקאא דגרסינן אבדן שור' ל' כמה מעלות לקודש א"ל י'. כמה מעלות בתרומה א"ל ג'. וקאים מפני כי לעמוד להתפלל מתוך דבר תורה ומתוך דבר הלכה בירוה שאין כל ספק בדאמרין (בבכות פראין וטושרין דף קז) בעניינא דצלוחת אין עומדין להתפלל אלא מתוך דבר הלכה פסוקה ואילו היה בחולין נמי שליש לא היתה מעלה לתרומה בזה הענין והמעשר אין לו מעלה יתירה על החולין בזה הענין אלא שוה הוא לחולין כי השני מזה ומזה אין עושה שליש אבל יש לתרומה מעלה יתירה שהשני מטמא שליש בתרומה כדתנן (שחרות פ"ב משנה ד) הראשון והשני שבתרומה טמאין ומטמאין השלישי פסול ואינו מטמא וזה הדבר אין בו חלוקה כי ר' עקיבא לא חלק אלא בחולין בלבד אבל בתרומה מודה הוא לחכמים שאין בה אלא שליש כמפורש בפרק אור לארבעה עשר (דף קס) והקדש יש לו מעלה יתירה והיא שהשלישי מטמא את הריבעי בקדש כדתנן (שחרות פ"ב משנה ה) הראשון והשני והשלישי שבקדש טמאין ומטמאין הריבעי פסול ואינו מטמא ובפרק חומר בקדש (תנ"ג דף ק) נמי אמרי הריבעי בקדש פסול והשלישי בתרומה ועל זה הסדר בזה התיקון נסדרו אותן הכותבים שהוכנרו לפי הפירוש שפירשום דר"ל לפי שיש לטמא י' שמות טמא וטבל יום ומחזור כיפורים ויש לטהרה ג' דברים שגורמין לה טבילה והערב משם והבאת קרבן והטמא הוא שניטמא ועדיין לא טבל והרי הוא אסור ליה כעד בכל דבר שנקרא קדש כלל ואפילו במעשר וכי' כשם שהוא למעלה הימנו ואם הוא עושה האשון שגורם לטהרה שהוא הטהילה אם טבל כארי והכלתה וחתר לוכל במעשר מיד ואצ"פ שדיינין לא בא השמש ברכות רחמנא (ויקרא כ"ב) ולא אכל מן הקדשים כי אם רחץ ויסור ממנו שם טמא וחתר להקראתו טבל יום ועדיין הוא אסור בתרומה וקדשים ואפי' אם נוגע בהו הוא מטמאן כדאמרין בפרק יציאות השבת (דף קי) טבל יום דאורייתא הוא דכתיב ובה השמש וטהר אבל לא ייה מטמאן כדתנא בתוספתא טהרות (פרק א') אבא שאול אומר טבל יום תחילה לקדש ר"מ אומר מטמא את הקדש ופוסל את התרומה וחכמים אומרים כשם שאינו פוסל

והשלישי שבתרומה ועל זה הסדר בזה התיקון נסדרו אותן הכותבים שהוכנרו לפי הפירוש שפירשום דר"ל לפי שיש לטמא י' שמות טמא וטבל יום ומחזור כיפורים ויש לטהרה ג' דברים שגורמין לה טבילה והערב משם והבאת קרבן והטמא הוא שניטמא ועדיין לא טבל והרי הוא אסור ליה כעד בכל דבר שנקרא קדש כלל ואפילו במעשר וכי' כשם שהוא למעלה הימנו ואם הוא עושה האשון שגורם לטהרה שהוא הטהילה אם טבל כארי והכלתה וחתר לוכל במעשר מיד ואצ"פ שדיינין לא בא השמש ברכות רחמנא (ויקרא כ"ב) ולא אכל מן הקדשים כי אם רחץ ויסור ממנו שם טמא וחתר להקראתו טבל יום ועדיין הוא אסור בתרומה וקדשים ואפי' אם נוגע בהו הוא מטמאן כדאמרין בפרק יציאות השבת (דף קי) טבל יום דאורייתא הוא דכתיב ובה השמש וטהר אבל לא ייה מטמאן כדתנא בתוספתא טהרות (פרק א') אבא שאול אומר טבל יום תחילה לקדש ר"מ אומר מטמא את הקדש ופוסל את התרומה וחכמים אומרים כשם שאינו פוסל והשלישי שבתרומה ועל זה הסדר בזה התיקון נסדרו אותן הכותבים שהוכנרו לפי הפירוש שפירשום דר"ל לפי שיש לטמא י' שמות טמא וטבל יום ומחזור כיפורים ויש לטהרה ג' דברים שגורמין לה טבילה והערב משם והבאת קרבן והטמא הוא שניטמא ועדיין לא טבל והרי הוא אסור ליה כעד בכל דבר שנקרא קדש כלל ואפילו במעשר וכי' כשם שהוא למעלה הימנו ואם הוא עושה האשון שגורם לטהרה שהוא הטהילה אם טבל כארי והכלתה וחתר לוכל במעשר מיד ואצ"פ שדיינין לא בא השמש ברכות רחמנא (ויקרא כ"ב) ולא אכל מן הקדשים כי אם רחץ ויסור ממנו שם טמא וחתר להקראתו טבל יום ועדיין הוא אסור בתרומה וקדשים ואפי' אם נוגע בהו הוא מטמאן כדאמרין בפרק יציאות השבת (דף קי) טבל יום דאורייתא הוא דכתיב ובה השמש וטהר אבל לא ייה מטמאן כדתנא בתוספתא טהרות (פרק א') אבא שאול אומר טבל יום תחילה לקדש ר"מ אומר מטמא את הקדש ופוסל את התרומה וחכמים אומרים כשם שאינו פוסל והשלישי שבתרומה ועל זה הסדר בזה התיקון נסדרו אותן הכותבים שהוכנרו לפי הפירוש שפירשום דר"ל לפי שיש לטמא י' שמות טמא וטבל יום ומחזור כיפורים ויש לטהרה ג' דברים שגורמין לה טבילה והערב משם והבאת קרבן והטמא הוא שניטמא ועדיין לא טבל והרי הוא אסור ליה כעד בכל דבר שנקרא קדש כלל ואפילו במעשר וכי' כשם שהוא למעלה הימנו ואם הוא עושה האשון שגורם לטהרה שהוא הטהילה אם טבל כארי והכלתה וחתר לוכל במעשר מיד ואצ"פ שדיינין לא בא השמש ברכות רחמנא (ויקרא כ"ב) ולא אכל מן הקדשים כי אם רחץ ויסור ממנו שם טמא וחתר להקראתו טבל יום ועדיין הוא אסור בתרומה וקדשים ואפי' אם נוגע בהו הוא מטמאן כדאמרין בפרק יציאות השבת (דף קי) טבל יום דאורייתא הוא דכתיב ובה השמש וטהר אבל לא ייה מטמאן כדתנא בתוספתא טהרות (פרק א') אבא שאול אומר טבל יום תחילה לקדש ר"מ אומר מטמא את הקדש ופוסל את התרומה וחכמים אומרים כשם שאינו פוסל והשלישי שבתרומה ועל זה הסדר בזה התיקון נסדרו אותן הכותבים שהוכנרו לפי הפירוש שפירשום דר"ל לפי שיש לטמא י' שמות טמא וטבל יום ומחזור כיפורים ויש לטהרה ג' דברים שגורמין לה טבילה והערב משם והבאת קרבן והטמא הוא שניטמא ועדיין לא טבל והרי הוא אסור ליה כעד בכל דבר שנקרא קדש כלל ואפילו במעשר וכי' כשם שהוא למעלה הימנו ואם הוא עושה האשון שגורם לטהרה שהוא הטהילה אם טבל כארי והכלתה וחתר לוכל במעשר מיד ואצ"פ שדיינין לא בא השמש ברכות רחמנא (ויקרא כ"ב) ולא אכל מן הקדשים כי אם רחץ ויסור ממנו שם טמא וחתר להקראתו טבל יום ועדיין הוא אסור בתרומה וקדשים ואפי' אם נוגע בהו הוא מטמאן כדאמרין בפרק יציאות השבת (דף קי) טבל יום דאורייתא הוא דכתיב ובה השמש וטהר אבל לא ייה מטמאן כדתנא בתוספתא טהרות (פרק א') אבא שאול אומר טבל יום תחילה לקדש ר"מ אומר מטמא את הקדש ופוסל את התרומה וחכמים אומרים כשם שאינו פוסל והשלישי שבתרומה ועל זה הסדר בזה התיקון נסדרו אותן הכותבים שהוכנרו לפי הפירוש שפירשום דר"ל לפי שיש לטמא י' שמות טמא וטבל יום ומחזור כיפורים ויש לטהרה ג' דברים שגורמין לה טבילה והערב משם והבאת קרבן והטמא הוא שניטמא ועדיין לא טבל והרי הוא אסור ליה כעד בכל דבר שנקרא קדש כלל ואפילו במעשר וכי' כשם שהוא למעלה הימנו ואם הוא עושה האשון שגורם לטהרה שהוא הטהילה אם טבל כארי והכלתה וחתר לוכל במעשר מיד ואצ"פ שדיינין לא בא השמש ברכות רחמנא (ויקרא כ"ב) ולא אכל מן הקדשים כי אם רחץ ויסור ממנו שם טמא וחתר להקראתו טבל יום ועדיין הוא אסור בתרומה וקדשים ואפי' אם נוגע בהו הוא מטמאן כדאמרין בפרק יציאות השבת (דף קי) טבל יום דאורייתא הוא דכתיב ובה השמש וטהר אבל לא ייה מטמאן כדתנא בתוספתא טהרות (פרק א') אבא שאול אומר טבל יום תחילה לקדש ר"מ אומר מטמא את הקדש ופוסל את התרומה וחכמים אומרים כשם שאינו פוסל והשלישי שבתרומה ועל זה הסדר בזה התיקון נסדרו אותן הכותבים שהוכנרו לפי הפירוש שפירשום דר"ל לפי שיש לטמא י' שמות טמא וטבל יום ומחזור כיפורים ויש לטהרה ג' דברים שגורמין לה טבילה והערב משם והבאת קרבן והטמא הוא שניטמא ועדיין לא טבל והרי הוא אסור ליה כעד בכל דבר שנקרא קדש כלל ואפילו במעשר וכי' כשם שהוא למעלה הימנו ואם הוא עושה האשון שגורם לטהרה שהוא הטהילה אם טבל כארי והכלתה וחתר לוכל במעשר מיד ואצ"פ שדיינין לא בא השמש ברכות רחמנא (ויקרא כ"ב) ולא אכל מן הקדשים כי אם רחץ ויסור ממנו שם טמא וחתר להקראתו טבל יום ועדיין הוא אסור בתרומה וקדשים ואפי' אם נוגע בהו הוא מטמאן כדאמרין בפרק יציאות השבת (דף קי) טבל יום דאורייתא הוא דכתיב ובה השמש וטהר אבל לא ייה מטמאן כדתנא בתוספתא טהרות (פרק א') אבא שאול אומר טבל יום תחילה לקדש ר"מ אומר מטמא את הקדש ופוסל את התרומה וחכמים אומרים כשם שאינו פוסל והשלישי שבתרומה ועל זה הסדר בזה התיקון נסדרו אותן הכותבים שהוכנרו לפי הפירוש שפירשום דר"ל לפי שיש לטמא י' שמות טמא וטבל יום ומחזור כיפורים ויש לטהרה ג' דברים שגורמין לה טבילה והערב משם והבאת קרבן והטמא הוא שניטמא ועדיין לא טבל והרי הוא אסור ליה כעד בכל דבר שנקרא קדש כלל ואפילו במעשר וכי' כשם שהוא למעלה הימנו ואם הוא עושה האשון שגורם לטהרה שהוא הטהילה אם טבל כארי והכלתה וחתר לוכל במעשר מיד ואצ"פ שדיינין לא בא השמש ברכות רחמנא (ויקרא כ"ב) ולא אכל מן הקדשים כי אם רחץ ויסור ממנו שם טמא וחתר להקראתו טבל יום ועדיין הוא אסור בתרומה וקדשים ואפי' אם נוגע בהו הוא מטמאן כדאמרין בפרק יציאות השבת (דף קי) טבל יום דאורייתא הוא דכתיב ובה השמש וטהר אבל לא ייה מטמאן כדתנא בתוספתא טהרות (פרק א') אבא שאול אומר טבל יום תחילה לקדש ר"מ אומר מטמא את הקדש ופוסל את התרומה וחכמים אומרים כשם שאינו פוסל והשלישי שבתרומה ועל זה הסדר בזה התיקון נסדרו אותן הכותבים שהוכנרו לפי הפירוש שפירשום דר"ל לפי שיש לטמא י' שמות טמא וטבל יום ומחזור כיפורים ויש לטהרה ג' דברים שגורמין לה טבילה והערב משם והבאת קרבן והטמא הוא שניטמא ועדיין לא טבל והרי הוא אסור ליה כעד בכל דבר שנקרא קדש כלל ואפילו במעשר וכי' כשם שהוא למעלה הימנו ואם הוא עושה האשון שגורם לטהרה שהוא הטהילה אם טבל כארי והכלתה וחתר לוכל במעשר מיד ואצ"פ שדיינין לא בא השמש ברכות רחמנא (ויקרא כ"ב) ולא אכל מן הקדשים כי אם רחץ ויסור ממנו שם טמא וחתר להקראתו טבל יום ועדיין הוא אסור בתרומה וקדשים ואפי' אם נוגע בהו הוא מטמאן כדאמרין בפרק יציאות השבת (דף קי) טבל יום דאורייתא הוא דכתיב ובה השמש וטהר אבל לא ייה מטמאן כדתנא בתוספתא טהרות (פרק א') אבא שאול אומר טבל יום תחילה לקדש ר"מ אומר מטמא את הקדש ופוסל את התרומה וחכמים אומרים כשם שאינו פוסל והשלישי שבתרומה ועל זה הסדר בזה התיקון נסדרו אותן הכותבים שהוכנרו לפי הפירוש שפירשום דר"ל לפי שיש לטמא י' שמות טמא וטבל יום ומחזור כיפורים ויש לטהרה ג' דברים שגורמין לה טבילה והערב משם והבאת קרבן והטמא הוא שניטמא ועדיין לא טבל והרי הוא אסור ליה כעד בכל דבר שנקרא קדש כלל ואפילו במעשר וכי' כשם שהוא למעלה הימנו ואם הוא עושה האשון שגורם לטהרה שהוא הטהילה אם טבל כארי והכלתה וחתר לוכל במעשר מיד ואצ"פ שדיינין לא בא השמש ברכות רחמנא (ויקרא כ"ב) ולא אכל מן הקדשים כי אם רחץ ויסור ממנו שם טמא וחתר להקראתו טבל יום ועדיין הוא אסור בתרומה וקדשים ואפי' אם נוגע בהו הוא מטמאן כדאמרין בפרק יציאות השבת (דף קי) טבל יום דאורייתא הוא דכתיב ובה השמש וטהר אבל לא ייה מטמאן כדתנא בתוספתא טהרות (פרק א') אבא שאול אומר טבל יום תחילה לקדש ר"מ אומר מטמא את הקדש ופוסל את התרומה וחכמים אומרים כשם שאינו פוסל והשלישי שבתרומה ועל זה הסדר בזה התיקון נסדרו אותן הכותבים שהוכנרו לפי הפירוש שפירשום דר"ל לפי שיש לטמא י' שמות טמא וטבל יום ומחזור כיפורים ויש לטהרה ג' דברים שגורמין לה טבילה והערב משם והבאת קרבן והטמא הוא שניטמא ועדיין לא טבל והרי הוא אסור ליה כעד בכל דבר שנקרא קדש כלל ואפילו במעשר וכי' כשם שהוא למעלה הימנו ואם הוא עושה האשון שגורם לטהרה שהוא הטהילה אם טבל כארי והכלתה וחתר לוכל במעשר מיד ואצ"פ שדיינין לא בא השמש ברכות רחמנא (ויקרא כ"ב) ולא אכל מן הקדשים כי אם רחץ ויסור ממנו שם טמא וחתר להקראתו טבל יום ועדיין הוא אסור בתרומה וקדשים ואפי' אם נוגע בהו הוא מטמאן כדאמרין בפרק יציאות השבת (דף קי) טבל יום דאורייתא הוא דכתיב ובה השמש וטהר אבל לא ייה מטמאן כדתנא בתוספתא טהרות (פרק א') אבא שאול אומר טבל יום תחילה לקדש ר"מ אומר מטמא את הקדש ופוסל את התרומה וחכמים אומרים כשם שאינו פוסל והשלישי שבתרומה ועל זה הסדר בזה התיקון נסדרו אותן הכותבים שהוכנרו לפי הפירוש שפירשום דר"ל לפי שיש לטמא י' שמות טמא וטבל יום ומחזור כיפורים ויש לטהרה ג' דברים שגורמין לה טבילה והערב משם והבאת קרבן והטמא הוא שניטמא ועדיין לא טבל והרי הוא אסור ליה כעד בכל דבר שנקרא קדש כלל ואפילו במעשר וכי' כשם שהוא למעלה הימנו ואם הוא עושה האשון שגורם לטהרה שהוא הטהילה אם טבל כארי והכלתה וחתר לוכל במעשר מיד ואצ"פ שדיינין לא בא השמש ברכות רחמנא (ויקרא כ"ב) ולא אכל מן הקדשים כי אם רחץ ויסור ממנו שם טמא וחתר להקראתו טבל יום ועדיין הוא אסור בתרומה וקדשים ואפי' אם נוגע בהו הוא מטמאן כדאמרין בפרק יציאות השבת (דף קי) טבל יום דאורייתא הוא דכתיב ובה השמש וטהר אבל לא ייה מטמאן כדתנא בתוספתא טהרות (פרק א') אבא שאול אומר טבל יום תחילה לקדש ר"מ אומר מטמא את הקדש ופוסל את התרומה וחכמים אומרים כשם שאינו פוסל והשלישי שבתרומה ועל זה הסדר בזה התיקון נסדרו אותן הכותבים שהוכנרו לפי הפירוש שפירשום דר"ל לפי שיש לטמא י' שמות טמא וטבל יום ומחזור כיפורים ויש לטהרה ג' דברים שגורמין לה טבילה והערב משם והבאת קרבן והטמא הוא שניטמא ועדיין לא טבל והרי הוא אסור ליה כעד בכל דבר שנקרא קדש כלל ואפילו במעשר וכי' כשם שהוא למעלה הימנו ואם הוא עושה האשון שגורם לטהרה שהוא הטהילה אם טבל כארי והכלתה וחתר לוכל במעשר מיד ואצ"פ שדיינין לא בא השמש ברכות רחמנא (ויקרא כ"ב) ולא אכל מן הקדשים כי אם רחץ ויסור ממנו שם טמא וחתר להקראתו טבל יום ועדיין הוא אסור בתרומה וקדשים ואפי' אם נוגע בהו הוא מטמאן כדאמרין בפרק יציאות השבת (דף קי) טבל יום דאורייתא הוא דכתיב ובה השמש וטהר אבל לא ייה מטמאן כדתנא בתוספתא טהרות (פרק א') אבא שאול אומר טבל יום תחילה לקדש ר"מ אומר מטמא את הקדש ופוסל את התרומה וחכמים אומרים כשם שאינו פוסל והשלישי שבתרומה ועל זה הסדר בזה התיקון נסדרו אותן הכותבים שהוכנרו לפי הפירוש שפירשום דר"ל לפי שיש לטמא י' שמות טמא וטבל יום ומחזור כיפורים ויש לטהרה ג' דברים שגורמין לה טבילה והערב משם והבאת קרבן והטמא הוא שניטמא ועדיין לא טבל והרי הוא אסור ליה כעד בכל דבר שנקרא קדש כלל ואפילו במעשר וכי' כשם שהוא למעלה הימנו ואם הוא עושה האשון שגורם לטהרה שהוא הטהילה אם טבל כארי והכלתה וחתר לוכל במעשר מיד ואצ"פ שדיינין לא בא השמש ברכות רחמנא (ויקרא כ"ב) ולא אכל מן הקדשים כי אם רחץ ויסור ממנו שם טמא וחתר להקראתו טבל יום ועדיין הוא אסור בתרומה וקדשים ואפי' אם נוגע בהו הוא מטמאן כדאמרין בפרק יציאות השבת (דף קי) ט

